॥ ३५॥ ग्रहान् ग्रहेष्वत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ धुन्वन्परिभामयन् ॥ ३८ ॥ अवनिजे अवनिनिजे प्रक्षाितवान् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ फलेराम ठकादिभिः अर्हणेनउशीरैः तृणविशेषमूलैः सुवासिनैः शिवेरमृतवत्स्वादुभिरंबुभिः सुरभ्यामृदाकस्तूरीप्रमुख्या सपर्ययापूज्या यथोपपन्या अनायासेनसंपन्या भूतानुपद्रवलब्धत्वात् सन्त्वविवर्धनंयदंधःअन्तंतेनच ॥ ४९॥ अस्यश्रीकृष्णस्यात्मामूर्तिस्तस्य निकेतैःस्थानविशेषैः भूसुरै असर्वतीर्थास्पद्पादरेणुभिःकृष्णादिभिःयःसंगमः सममकुतोभूदिति अनुइतिविस्मये यद्वाआइतिवितर्के नुइतिविस्मये ॥ ४२॥ उपस्थितः समी

नमसुभ्यंभगवतेरुणायाकुंठमेधसे ॥ नारायणायऋषयेसुशांतंतपईयुषे॥ ३५॥ दिनानिकतिचिद्भम् न्यहास्रोनिवसिद्धेः ॥ समेतःपादरजसापुनीहीदंनिमेःकुलम् ॥ ३६ ॥ इत्युपामंत्रितोराज्ञाभगवाँ छोकभावनः॥उवासकुर्वन्कल्याणंमिथिलानरयोषिताम्॥३०॥श्रुतदेवोऽच्युतंप्रामंस्ययहान्जनकोयथा॥ नत्वामुनीन्सुसंहष्टोधुन्वन्वासोननर्तह ॥ ३८ ॥ हणपीठवृसिष्वेतानानीतेषूपवेश्यसः॥ स्वागतेना भिनंयांधीन्सभार्योऽविनजेमुदा ॥ ३९ ॥ तदंभसामहाभागआत्मानंसयहान्वयम् ॥ स्नापयांचकउद्द षाल्यसर्वमनोरथः॥ ४० ॥ फलाईणोशीरशिवाचतांभसाच्दासुरभ्यातुलसीकुशांबुजेः ॥ आराधया मासयथोपपत्रयासपर्ययासत्त्वविवर्धनांधसा ॥ ४९ ॥ सतर्कयामासकुतोममान्वभूत्यहांधकूपेपतित स्यसंगमः॥ यःसर्वतीर्थास्यद्रणादरेणुभिःरुष्णोनचास्यात्मिनकेतभूसुरैः ॥ ४२ ॥ सूपविष्टान्रुतातिथ्या नश्रुतदेवउपस्थितः॥ सभार्यस्वजनापत्यउवाचांध्यभिमर्शनः ॥ ४३ ॥ श्रुतदेवउवाच नायनोदर्शन्त्रामः। परंपरमपूरुषः॥ यहीँदंशकिभिःस्र्व्वाप्रविष्टोत्यात्मसत्त्रया॥ ४४॥ यथाश्यानःपुरुषोमनसैवा

तमायया।। सृष्ट्वालोकंपरंस्वाप्तमनुविस्थावभासते॥ ४५॥ पउपविष्टःभार्याः भर्तव्याःस्वजनाअपत्यानिचतैःसहितः श्रीकृष्णस्यां विमित्तम्हितां विद्याति अंघ्यभिमर्शनः॥ ४३॥ यहींदंपविष्टःतदेवदर्शनंप्राप्तइतिसएवसन्मात्रोनायतनीभूतस्विमत्यर्थः यद्वानः अस्मान् अयवप्राप्तइतिनिकंतुतदेवप्राप्तः यहींदंविश्वंस्वराक्तिभिःसस्वादिभिःसृष्ट्वास्वसस्त्रयाऽनुविष्टस्वंत्वदर्शनंतुपरंकेवलमयेवप्राप्तम्॥ ४४॥ मायासृष्टिप्रवेशयोरविद्यासृष्टिप्रवेशौदृष्टांततयाह् यथेति आत्ममायया स्वाविद्यया यद्वाआत्मनस्तवमाययेति॥ ४५॥